

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: V. Gîrleanu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

Dosarul nr. 2rac-212/16

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „StarNet”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „StarNet” cu privire la încasarea compensației pentru încălcarea dreptului de autor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „StarNet” și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iulie 2015,

c o n s t a t ă

La 09 iulie 2014, Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „StarNet” cu privire la încasarea compensației pentru încălcarea dreptului de autor în sumă de 12 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 16 septembrie 2012, în mun. Chișinău, la intersecția străzilor bd. Ștefan cel Mare cu str. Vlaicu Pîrcălab, pîrîtul SRL „StarNet” a organizat un concert cu genericul „Pietonala 2012”, în cadrul căruia au fost valorificate prin interpretare publică opere protejate de dreptul de autor ale autorilor membri ai Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” din RM.

Menționează reclamantul că, valorificarea operelor protejate de drepturile de autor și/sau conexe, se admite, doar în baza contractului cu autorul sau cu alt titular al drepturilor de autor și conexe, cu excepțiile prevăzute de lege. Astfel, organizatorul concertului pînă la valorificarea prin interpretarea publică a creațiilor protejate de dreptul de autor în concerte, trebuie să obțină acordul autorului sau al organizației care îi administrează pe principii colective drepturile patrimoniale și să achite remunerația de autor corespunzătoare, prin semnarea unui contract în acest sens. Contractul de autor trebuie să fie încheiat în formă scrisă și să prevadă modul de valorificare a operei, termenul de valabilitate, teritoriul de acțiune a dreptului, cuantumul remunerației sau baza de calcul a acesteia pentru fiecare tip de

valorificare a operei, condițiile și termenul de plată ale remunerației, precum și alte clauze pe care părțile le consideră esențiale.

Consideră reclamantul că, SRL „StarNet” în calitate de organizator, pentru a putea valorifica legal, în concertul sus-indicat, opere protejate de dreptul de autor ale titularilor de drepturi care au împuternicit AsDAC să le administreze drepturile, avea obligația legală de a obține din partea ultimei (AsDAC) acordul/contract - licență neexclusivă privind valorificarea operelor prin interpretare publică și să achite remunerația de autor corespunzătoare, lucru care nu a fost realizat.

Mai indică reclamantul că, lipsa unui contract-licență între SRL „StarNet” și AsDAC, care să fi permis valorificarea legală a creațiilor autorilor reprezentați de către AsDAC, în cadrul concertului din 16 septembrie 2012, reprezintă o violare a drepturilor patrimoniale de autor și anume dreptul autorilor de a permite și/sau interzice valorificarea creațiilor prin interpretare publică, inclusiv dreptul de a fi remunerați în modul corespunzător pentru această modalitate de valorificare.

Astfel, AsDAC cere restabilirea drepturilor încălcate prin metodele de apărare speciale, consacrate în art. 63 al Legii sus-menționate și pretinde încasarea în mod forțat din contul organizației pârte, în beneficiul AsDAC a unei compensații în mărime de 12 000,00 lei, câte 1 000 lei pentru fiecare operă valorificată în concertul respectiv.

Menționează că, în scopul soluționării pe cale amiabilă și extrajudiciară a litigiului apărut, la data de 14 mai 2014, AsDAC a expediat în adresa pârteii o pretenție prin care a solicitat ca în termen de 10 zile să fie obținută licența corespunzătoare și să fie achitată remunerația de autor, însă cu părere de rău acesta a fost lăsată fără răspuns și satisfacere.

Solicită reclamantul-Asociația „Drepturi de Autor și Conexe”, încasarea de la pârte SRL „StarNet” a unei compensații pentru violarea dreptului de autor în sumă totală de 12 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iulie 2015, acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la SRL „StarNet” în beneficiul Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” compensația în mărime de 12 000 lei. S-a încasat de la SRL „StarNet” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 360 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de SRL „StarNet” și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iulie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 01 aprilie 2016, în termenul prevăzut de lege, SRL „StarNet” prin intermediul avocatului Iulian E. Iorga (mandat nr. 0443951) a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii înaintate, dispunerea întoarcerii executării prin obligarea AsDAC la plata în beneficiul SRL „StarNet” a sumei de 12 000 lei, încasarea de la AsDAC în beneficiul SRL „StarNet” a cheltuielilor pentru asistența juridică acordată în prima instanță în sumă de 7 649,60 lei și 19 lei pentru efectuarea copiilor.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au interpretat eronat

normele de drept material și nu au aplicat normele de drept material care trebuiau aplicate. Menționează recurentul că, nu a valorificat operele prin interpretare publică, nici nu o poate face reieșind din natura acestei forme de valorificare a operelor, astfel reducând la absurd pretențiile intimatului așa cum acestea au fost formulate în cererea de chemare în judecată. Or, SRL „StarNet” nu a valorificat careva opere prin interpretare publică, ci a valorificat drepturile asupra interpretărilor și că are semnat un contract de autor ce asigură valorificarea legală a acestor drepturi, contract care acoperă inclusiv și drepturile de autor asupra operelor interpretate.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „StarNet” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate

în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „StarNet” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „StarNet” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță